

Klima-, Energi- og
Forsyningsministeriet

Kontor

Center for Grøn Omstilling

Dato

1. juni 2021

J nr. 2021 - 266

/ LASJA

Høringsnotat vedrørende udkast til bekendtgørelse om oprindelsesgarantier for elektricitet, gas, fjernvarme og fjernkøling fra vedvarende energikilder

Udkast til bekendtgørelse om oprindelsesgarantier for elektricitet, gas, fjernvarme og fjernkøling fra vedvarende energikilder, der har været udsendt i høring fra den 16. april til den 14. maj 2021.

Energistyrelsen har modtaget i alt 19 høringssvar, hvoraf følgende parter har fremsendt bemærkninger:

- Biogas Danmark
- Better Energy
- Dansk Affaldsforening (DAF)
- Dansk Energi
- Dansk Fjernvarme
- Danske Advokater
- HOFOR
- Kommunernes Landsforening (KL)
- Landwärme GMBH
- Wind Denmark
- Ørsted

Følgende høringssvar har meddelt, at de ikke har bemærkninger til høringen:

- Dansk Arbejdsgiverforening
- Dansk Industri
- DPA-System
- Erhvervsflyvningens Sammenslutning (ES)
- Forbrugerrådet Tænk
- Foreningen af Rådgivende Ingeniører
- Forsvarsministeriets Ejendomsstyrelse
- Sekretariatet for Danske Bygningskonsulenter

Svarene har berørt følgende punkter:

1. Støtteordninger
 - a. Begrebet støtteordning
 - b. Oprindelsesgarantier til VE-produktion, som har modtaget statsstøtte.

2. Udstedelse, annullering og gebyrer
 - a. Udstedelse
 - b. Annullering
 - c. Gebyrer
3. Oprindelsesgarantier for varme
 - a. Udformning af oprindelsesgarantisystemet for varme
 - b. Indregning af omkostninger
 - c. VE-kilder for varmeproducerende anlæg
 - d. Indberetningskrav
4. Oprindelsesgarantier for gas
 - a. Indførelse af oprindelsesgarantier for gas
 - b. Støtte til biogas
5. Egenproduktion
6. Øvrigt

I det følgende vil de væsentligste punkter i de indkomne høringsvar blive gennemgået efterfulgt af Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets bemærkninger for hvert emne. Bemærkningerne er markeret med kursiv.

Det skal bemærkes, at høringssvarene kun er gengivet i hovedtræk. For detaljerede oplysninger om svarenes indhold henvises der til de fremsendte høringsvar, som kan ses på Høringsportalen. Såfremt høringssvaret giver anledning til ændringer i udkastet til bekendtgørelsen, vil det fremgå af Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets bemærkninger for hver behandling af høringssvaret.

Ud over de ændringer, som høringssvarene har givet anledning til, er der foretaget en række mindre ændringer, herunder af redaktionel og lovteknisk karakter i udkastet til bekendtgørelsen.

1. Støtteordninger

1.a Begrebet støtteordning

Biogas Danmark mener, at det i bekendtgørelsen bør specificeres, hvilke former for investeringsstøtte, der kan være tale om, herunder om det kun gælder investeringsstøtte modtaget inden for en given periode og hvilke typer anlæg i produktionskæden, der skal gives oplysninger om. Ligeledes efterspørges betydningen af hvilke anlæg, der må betragtes som værende modtager af investeringsstøtte samt generelle skatteregler, herunder afgiftsfritagelse for visse typer anlæg.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vil gerne henlede opmærksomheden på bekendtgørelsen §2, stk. 5, hvor støtteordning defineres. Definitionen er formuleret direktivnært. Det er således definitionen i VE II-direktivet, som ligger til grund for, hvad der må forstås som investeringsstøtte og eller produktionsstøtte i bekendtgørelsen. Som det fremgår af § 2, stk. 5, omfatter støtteordning blandt andet skattefritagelse,

skattenedsættelse og skatterefusion, der som mekanisme eller instrument fremmer brugen af vedvarende energi enten fordi omkostningerne reduceres eller prisen øges for den energi, der sælges.

Anmodning og udstedelse af én oprindelsesgaranti fra ét givet anlæg er blandt andet betinget af, at VE-produktionen har fundet sted på netop dét specifikke anlæg. Dermed er det anlægget for hvilket, der anmodes om udstedelse af en oprindelsesgaranti, der skal have modtaget støtten (eller anden form for støtte jf. definitionen på en støtteordning).

Wind Denmark påpeger, at brug af terminologien "afregningstarif" i bekendtgørelsens § 2, stk. 5 kan skabe uklarhed på grund af ordvalget.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet noterer sig Wind Denmarks bekymring og forsikrer om, at der i denne sammenhæng menes markedspris plus et pristillæg. Begrebet skal dermed ikke blandes sammen med nettarif for brug af det kollektive net.

1b. Oprindelsesgarantier til VE-produktion, som har modtaget statsstøtte

Better Energy anfører, at udstedelsen af oprindelsesgarantier til statsstøttede og eksisterende VE-produktion vil fortrænge investeringer i additional støttefri VE-produktion. På baggrund heraf foreslår Better Energy, at der indføres to kategorier af oprindelsesgarantier, således at der er én kategori til al VE-produktion og én kategori, som kun udstedes til støttefri VE-produktion.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet bemærker, at det allerede følger af udkastets § 10, stk. 1, nr. 5, at det skal fremgå af en oprindelsesgaranti, hvorvidt der er tale om støttet VE-produktion.

Ministeriet vurderer, at det er hensigtsmæssigt at fortsætte det nuværende system for oprindelsesgarantier, hvor der tildeles oprindelsesgarantier til al VE-produktion, uanset om denne produktion har modtaget statsstøtte eller ej. Det er ministeriets vurdering, at fastholdelsen af de kendte rammevilkår samlet set er positiv for VE-anlægsejere. Det skal også understreges, at fremadrettet støtte til udbygning af ny VE-produktion forventes at blive tildelt på baggrund af udbud, hvorved værdien af oprindelsesgarantier internaliseres i budprisen.

Ministeriet bemærker, at oprindelsesgarantisystemer først og fremmest er en varedeklaration over for forbrugerne. Oprindelsesgarantier vurderes dog også at kunne fremme salget af energi fra VE-kilder, da forbrugerne får mere gennemsigtige og verificerede oplysninger om oprindelsen af den energi fra VE-kilder, som udbydes på markedet. Derved vil oprindelsesgarantier have en indirekte effekt via øgede indtægter til VE-produktion, som kan lede til en udbygning af eksisterende eller nye VE-produktionsanlæg.

Oprindelsesgarantierne bidrager til transparens omkring klimavenlig versus fossil-baseret energi, og dermed kan aftagerne selv træffe det grønne valg. På hver oprindelsesgaranti skal der fremgå en række oplysninger om energikilden, herunder bl.a. teknologi, anlæg og hvorvidt anlægget har modtaget støtte fra en støtteordning.

2. Udstedelse, annullering og gebyrer

2.a Udstedelse

Biogas Danmark opfordrer til, at det tydeliggøres i bekendtgørelsen, hvem der skal ansøge om oprindelsesgarantier, herunder om det er biogasproducenten eller den, der leverer henholdsvis opgraderet biogas til gasnettet eller leverer elektricitet til elnettet. Biogas Danmark anfører endvidere, at det er uhensigtsmæssigt, at begreberne "anlæg" og "producenten" ikke er defineret tydeligt i bekendtgørelsen samt at begrebet "producenten" bør defineres i § 2. Biogas Danmark spørger endvidere i relation til udkastets § 10, stk. 1, litra 2, om biogasproducenten skal oplyse, hvilke råvarer biogassen er produceret af.

Dansk Fjernvarme anbefaler, at det defineres klart hvilke aktører, der kan anmode om udstedelse af oprindelsesgarantier, herunder om det er producenten eller distributøren. Dansk Fjernvarme mener endvidere, at det bør afklares hvilken af de to parter, der skal sørge for annullering, hvis ikke oprindelsesgarantien tillades at udløbe automatisk efter 18 måneder.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet bemærker hertil, at det følger af udkastets § 2, nr. 2, litra a, at bekendtgørelsen omfatter gas omfattet af anvendelsesområdet i § 2, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, 1. pkt., i lov om naturgasforsyning. Det følger af naturgasforsyningslovens § 2, stk. 2, 1. pkt., at loven finder anvendelse på biogas, gas fra biomasse og andre typer gas i det omfang sådanne gasser teknisk og sikkert kan injiceres og transporteres gennem naturgassystemet.

Det følger heraf, at det kun er den gas, der injiceres og transporteres gennem naturgassystemet, der er omfattet af bekendtgørelsen, hvilket betyder, at det kun er den producent, der leverer opgraderet biogas til naturgassystemet, der kan få udstedt oprindelsesgarantier for sin produktion. På baggrund heraf kan der efter ministeriets opfattelse ikke være tvivl om, at "producenten" i relation til biogas skal forstås som den producent, der leverer opgraderet biogas til naturgassystemet eller elektricitet produceret på biogas, eller at "anlæg" skal forstås som det anlæg, hvorpå der produceres opgraderet biogas til naturgassystemet eller elektricitet produceret på biogas.

Det bemærkes endvidere, at energileverandøren skal sikre, at en anvendt oprindelsesgaranti annulleres, jf. § 12 stk. 4. Energileverandøren er det selskab, som leverer den pågældende energi til slutkunden.

Ministeret gør opmærksom på, at udkastet til bekendtgørelsen ikke regulerer oprindelsesgarantier for brint, der ikke tilføres det sammenhængende net. Reguleringen heraf forventes fastsat ved en ændring i bekendtgørelsen i andet halvår af 2021.

Biogas Danmark opfordrer til, at det tydeliggøres, om det kun er anlæg, der i henhold til udkastets § 5 anmoder om oprindelsesgarantier for fjernvarme og fjernkøling, der skal registreres i Energistyrelsens Oprindelsesgarantiregister, eller om det også gælder for anlæg, der anmoder Energinet om oprindelsesgarantier for elektricitet og gas.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet har foretaget en sproglig præcisering af § 5, således at det fremgår tydeligt, at det kun er anlæg, der anmoder om oprindelsesgarantier for fjernvarme eller fjernkøling, der skal registreres i Energistyrelsens Oprindelsesgarantiregister.

Dansk Energi bemærker, at det må være den energitype, som slutbrugerne tager ud af et kollektivt net og anvender, der er definerende for hvilke type oprindelsesgaranti, der er tale om.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet skal understrege, at det er VE-producenten, der anmoder om udstedelse af en oprindelsesgaranti baseret på den VE-energiproduktion, der har fundet sted. Det er således ikke slutbrugerens anvendelse, der er definerende for typen af oprindelsesgaranti.

Dansk Fjernvarme efterspørger klarhed om reglerne for fornyelser vedrørende engangsudstedelser og løbende udstedelser. Det formodes, at en engangsudstedelse er gyldig i 18 måneder, men det ønskes afklaret, hvor ofte en løbende udstedelse skal fornyes.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet bemærker hertil, at der ved ansøgning om løbende udstedelse i medfør af udkastets § 5, stk. 4, nr. 2, forstås, at en producent har mulighed for ved en ansøgning at ansøge om oprindelsesgarantier for sin fremtidige produktion. Det forudsættes dog, at der tilvejebringes fornøden dokumentation for den faktiske produktion. Enhver given oprindelsesgaranti, udstedt på baggrund af en ansøgning om løbende udstedelse, vil blive udstedt på baggrund af produktion for en bestemt periode (typisk en måned). Det har således ingen indflydelse på gyldighedsperioden for oprindelsesgarantien, om den er udstedt på baggrund af en ansøgning om engangsudstedelse eller om løbende udstedelse. Ministeriet bemærker afslutningsvist, at en oprindelsesgaranti kan anvendes i 12 måneder fra den måned, hvor produktionen har fundet sted, og at den udløber efter 18 måneder, såfremt den ikke forinden er blevet annulleret.

2.b Annullering

Better Energy har anført, at den i § 12, stk. 4, i udkastet anvendte formulering "Energileverandøren skal sikre, at en anvendt oprindelsesgaranti annulleres" bør ændres til "Energileverandøren skal sikre, at en anvendt oprindelsesgaranti annulleres i slutkundens navn". Better Energy har endvidere anført, at ændringen vil sikre en højere grad af gennemsigtighed.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet bemærker, at det følger af udkastets § 2, nr. 1, at en oprindelsesgaranti er et "Elektronisk dokument, hvis eneste funktion er over for en slutkunde at dokumentere, at en given andel eller mængde af energi er produceret fra vedvarende energikilder." En oprindelsesgaranti er således først og fremmest er en varedeklaration, som kan bruges af leverandører af vedvarende energi over for forbrugere. Ministeriet bemærker endvidere, at det følger af § 10, stk. 2, at oprindelsesgarantien indsættes på en konto i det digitale oprindelsesgarantisystem tilhørende producenten eller dennes befuldmægtigede samt at det følger af § 11, at oprindelsesgarantier frit kan overføres mellem kontohavere i det digitale system.

Da en oprindelsesgaranti således er et elektronisk dokument, der udstedes til en producent, handles mellem kontohavere i det digitale oprindelsesgarantisystem, og ultimativt anvendes af en energileverandør som varedeklaration over for en slutkunde, har oprindelsesgarantien på intet tidspunkt været i slutkundens besiddelse. På baggrund heraf er det efter ministeriets vurdering mest hensigtsmæssigt, hvis annullering af en anvendt oprindelsesgaranti ikke sker i slutkundens navn. På baggrund heraf har ministeriet ikke foretaget den foreslåede ændring.

Danske Advokater påpeger, at der i § 12, stk. 1, står at en oprindelsesgaranti skal bruges inden for 12 måneder, mens en oprindelsesgaranti udløber efter 18 måneder jf. §12, stk. 6. Danske Advokater mener, at forholdet mellem de to tidsfrister er uklart og ønsker en præcisering.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet fastholder, at en oprindelsesgaranti skal anvendes inden for 12 måneder efter den kalendermåned, hvori produktionen af den omhandlede energi har fundet sted. Hvis oprindelsesgarantien ikke er anvendt, vil den efterfølgende udløbe efter 18 måneder, og vil derved ændre status.

HOFOR anbefaler at lade det fremgå eksplicit i bekendtgørelsen, at man kun kan købe oprindelsesgarantier inden for den energiart, som man anvender.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet bemærker indledningsvist, at oprindelsesgarantier kan handles frit, hvilket betyder køb og salg ikke reguleres. Ministeriet bemærker endvidere, at det fremgår af udkastets § 12, stk. 3, at en oprindelsesgaranti betragtes som anvendt, når energileverandøren leverer en tilsvarende mængde energi af samme type energi, som fremgår af oprindelsesgarantien til en slutkunde.

2.c Gebyrer

Biogas Danmark har med henvisning til udkastets § 18 anført, at der ikke er grundlag for at pålægge branchen nye gebyrer, da der i forvejen betales gebyrer for de opgaver, som Energinet udfører.

Klima- Energi- og Forsyningsministeriet bemærker hertil, at det står forsyningssekskaberne frit for, om de vil anmode om udstedelse af oprindelsesgarantier eller ej, og at de således også er fritstillede til at vælge, om de ønsker at betale de gebyrer, der er forbundet med at benytte sig af oprindelsesgarantier.

Ministeriet bemærker endvidere, at der i § 3, nr. 6, § 5, nr. 6 og § 6, nr. 3, i lov nr. 883 af 12. maj 2021 samt i elforsyningslovens § 63 a, stk. 7, er hjemmel til, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om betaling og opkrævning af nødvendige omkostninger i forbindelse med udstedelse, overførsel og annullering af samt tilsyn med oprindelsesgarantier.

Wind Denmark stiller sig på baggrund af formuleringen i § 18, stk. 1, "... kan myndigheden opkræve gebyr hos den, der anmoder herom", undrende over for, om der er lige vilkår eller risiko for diskrimination mellem typer af oprindelsesgarantier såvel som forbrugere.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet har anlagt et princip om, at oprindelsesgarantiordningerne administreres efter hvile i sig selv-princippet. De specifikke faste og variable gebyrer for en given energiform kan dog variere også givet volumen af oprindelsesgarantier for en specifik energitype. Endvidere er efterspørgsel og udbud ligeledes en funktion af, hvor modne markederne er for de forskellige oprindelsesgarantityper, hvilket også påvirker omkostningsniveauet.

Dansk Fjernvarme spørger, hvorfor Energistyrelsen skal modtage et gebyr for annulleringer, som selskaberne selv udfører.

Dansk Fjernvarme efterspørger endvidere klarhed om, hvordan Energistyrelsen er involveret i overførsel af oprindelsesgarantier imellem parterne, og hvilke typer af overførsler der kan være tale om.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet bemærker hertil, at administrationen af oprindelsesgarantiordningen er gebyrfinansieret. Overførsel af oprindelsesgarantier mellem kontohavere og annullering af forbrugte oprindelsesgarantier indgår i den

samlede administration for at sikre, at oprindelsesgarantiordningen fungerer efter hensigten. Der vil være både faste og variable omkostninger forbundet med administrationen af ordningen, som skal dækkes ved hjælp af de opkrævede gebyrer. Ministeriet bemærker endvidere, at de endelige gebyrtakster endnu ikke er fastsat. Overførsel sker mellem to kontohavere i det digitale oprindelsesgarantisystem.

3. Oprindelsesgarantier for varme

3.a Udformning af oprindelsesgarantisystemet for varme

Dansk Affaldsforening (DAF), Dansk Fjernvarme, HOFOR og Kommunernes Landsforening (KL) finder en række forskelle mellem elektricitet- og varmesystemet, som gør, at de ikke mener, at oprindelsesgarantisystemet for elområdet meningsfyldt kan overføres til varmeområdet. Oprindelsesgarantisystemet for varme bør ifølge ovenstående parter i stedet indrettes, så en oprindelsesgaranti kun kan købes, hvis den fysiske varme også kan aftages. Det indebærer, at der etableres separate oprindelsesgarantisystemer for varme for hvert fjernvarmedistributionsnet. HOFOR foreslår, at det skrives eksplicit i bekendtgørelsen, at energien skal være produceret i det samme net, som oprindelsesgarantikøberen befinder sig i.

HOFOR anbefaler, at implikationerne af, at energien ikke skal være produceret i samme net, som oprindelsesgarantierne anvendes i, overvejes.

DAF forventer, at store erhvervs-kunder vil købe oprindelsesgarantier for fjernvarme. DAF og Dansk Fjernvarme udtrykker bekymring for, om dette vil gøre fjernvarmen mindre grøn for de resterende varmekunder og dermed potentielt kan føre til deres fravalg af fjernvarmen. DAF spørger, om Energistyrelsen har foretaget en egentlig undersøgelse af efterspørgslen på oprindelsesgarantier til fjernvarme og af oprindelsesgarantisystemets konsekvenser for dansk fjernvarme.

DAF finder det problematisk, at fjernvarmeselskaber ikke har adgang til at købe VE-elektricitet-oprindelsesgarantier, fordi det er muligt for individuelle varmepumper.

KL foreslår, at slutkunder kun kan købe et maksimalt antal oprindelsesgarantier for fjernvarme, da flere kommuner, og måske især bykommuner, vil kunne få glæde af at købe oprindelsesgarantier til at supplere deres grønne regnskab med, især hvis de ikke selv har mulighed for at opstille VE-produktion.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet bemærker, at Kommissionen har gjort det klart, at oprindelsesgarantier kan handles separat fra den fysiske leverede energi. Endvidere har Kommissionen meddelt, at en medlemsstat ikke kan kræve fysisk sammenhæng mellem den energi, der udbydes som oprindelsesgaranti og den energi, der leveres til slutkunden. På den baggrund vurderer ministeriet, at oprindelsesgarantisystemet for varme skal muliggøre handel på tværs af fjernvarmenet.

Oprindelsesgarantier er en mulighed for slutkunder til at støtte produktionen af grøn fjernvarme. Ministeriet vurderer, at en udstrakt anvendelse af oprindelsesgarantier vil medføre øgede indtægter for varmeproducenter på VE-baserede kilder. De øgede indtægter for salg af oprindelsesgarantier vil potentielt kunne bidrage til en grøn omstilling af fjernvarmen. Oprindelsesgarantisystemet er uafhængigt af VE-andelen i et givent varmenet. Ministeriet deler derfor ikke bekymringen om, at oprindelsesgarantisystemet vil føre til fravalg af fjernvarme.

En konsekvens af ovenstående er også, at individuelle varmepumper ikke kan købes mere grønne end fjernvarmeselskabets varmepumper, da VE-andelen i elforbruget er uafhængig af oprindelsesgarantisystemet.

Oprindelsesgarantisystemet regulerer ikke køb og salg, men markedet for oprindelsesgarantier er styret af udbud og efterspørgsel.

3.b Indregning af omkostninger

Dansk Energi, Dansk Fjernvarme, HOFOR, KL og Ørsted påpeger, at barriererne for, at fjernvarmeselskaber kan købe oprindelsesgarantier, bør løses ved, at varmeforsyningsvirksomheder gives mulighed for at indregne indkøb af oprindelsesgarantier i varmeprisen. Dansk Fjernvarme opfordrer endvidere Energistyrelsen til at videregive oplysninger om det forventede omkostningsniveau.

DAF efterspørger regnskabsteknisk afklaring på, hvordan et overskud eller underskud af oprindelsesgarantier samt administrationsomkostninger forbundet med oprindelsesgarantier skal håndteres. Dansk Fjernvarme og KL anbefaler at inddrage Forsyningstilsynet i denne afklaring.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet bemærker hertil, at varmeforsyningslovens § 20, stk. 1 og 2 regulerer, hvilke omkostninger, der kan indregnes i varmeprisen. Det er ministeriets vurdering, at hensigten med § 20, stk. 1, og dermed princippet om nødvendige omkostninger ikke er, at varmeforsyningsvirksomheder kan indregne omkostninger til køb af oprindelsesgarantier i fjernvarmepriserne, når købet ikke er koblet sammen med levering af fysisk energi. Køb af oprindelsesgarantier er ikke en forudsætning for at kunne producere fjernvarme, hvorfor udgifterne herfor ikke vurderes at være "nødvendige" for at producere og levere varme.

Det følger af varmeforsyningslovens § 20, stk. 2, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, hvilke omkostninger, der kan indregnes i varmeprisen ud over de i § 20, stk. 1, nævnte. En eventuel ret for varmeforsyningsvirksomheder til at indregne omkostninger for køb af grøn energi i form af oprindelsesgarantier forudsætter derfor, at ministeren med hjemmel i § 20, stk. 2, fastsætter nærmere regler på området. Der er på nuværende tidspunkt ikke fastsat regler om, hvorvidt køb af oprindelsesgarantier kan indregnes i varmeprisen. Det er ministeri-

ets vurdering, at en eventuel udmøntning af ministerens bemyndigelse i varmeforsyningslovens § 20, stk. 2, bør ske på baggrund af en politisk beslutning, da det angår indregning af omkostninger i varmeprisen, som ikke er nødvendige omkostninger.

Omkostninger, der opstår i forbindelse med salg af oprindelsesgarantier, skal afregnes ved at sende en faktura til køberen, der efterspørger oprindelsesgarantien. Prisen på oprindelsesgarantien fastsættes på baggrund af en aftale mellem køber og varmeforsyningsvirksomheden, og eventuelle overskud eller underskud forbundet med handlen af oprindelsesgarantier er ikke reguleret i varmeforsyningsloven. Varmeforsyningsloven forhindrer alene, at omkostningerne, herunder også eventuelle underskud, overvæltes generelt på varmeprisen.

Ministeriet har ikke nogen oplysninger om forventet prissætning og prisdannelse for oprindelsesgarantier. Energistyrelsen vil opkræve gebyrer i forbindelse med administrationen af ordningen og disse vil blive offentliggjort hurtigst muligt.

3.c VE-kilder for varmeproducerende anlæg

DAF mener, at biogent restaffald skal betegnes som hhv. VE-elektricitet og VE-varme, og overskudsvarme fra CCS som VE-varme.

Dansk Energi mener, at oprindelsesgarantier udstedt til hele produktionen fra en el-baseret varmeenhed bør kræve, at der er indkøbt oprindelsesgarantier for varmepumpens elforbrug.

DAF efterspørger nærmere regler for, hvornår anvendelse af biomasse og biogent affald kan tildeles oprindelsesgarantier som værende VE-energi, idet det formodes, at en del af biomassen ikke er bæredygtig.

DAF og Dansk Fjernvarme pointerer, at bekendtgørelsen bør være tydelig om, hvorvidt emissioner allokeres efter f.eks. 125% eller 200% metoden. Dansk Energi mener, at det er uklart i § 7, stk. 5, hvordan anlæg, der benytter flere brændsler (fossilt og VE) til samproduktion af elektricitet og varme skal allokere brændselsforbruget til disse to ydelser.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet bemærker, at definitionen på VE-kilder reguleres i VE-loven.

Udstedelsen af en oprindelsesgaranti beror på dokumentationen af de fysiske inputs i produktionen af varme. Derfor kan oprindelsesgarantier for VE-elektricitet ikke benyttes til at dokumentere VE-andelen i varmeproduktionen fra en elbaseret varmeproduktionsenhed.

Endvidere bemærkes det, at det er op til det enkelte anlæg at dokumentere den faktiske fordeling mellem varme- og elproduktion. Der lægges derfor hverken op til at anvende 125%- eller 200%-metoden. Særskilt dokumentation er også nødvendig for produktionsanlæg, der bruger flere typer brændsler. Dokumentationen skal redegøre for andelen af leveret varme, der kan henføres til et givet brændsel.

3.d Indberetningskrav

HOFOR foreslår, at anlæg under en vis størrelse kan undtages fra kravet om månedlig indberetning og i stedet kan indberette f.eks. halvårligt. Det skal gøre oprindelsesgarantisystemet mindre administrativt tungt.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet bemærker indledningsvist, at efterspørgslen efter oprindelsesgarantier på varmeområdet forventes at være på et niveau, der vil være relativt beskedent. Endvidere vurderes håndteringen af en sådan undtagelse at komplicere administrationen af oprindelsesgarantiordningen for varme. I øvrigt bør samme regler være gældende på tværs af de forskellige energityper. På baggrund heraf vurderer ministeriet, at det ikke er hensigtsmæssigt at indføre regler, der tager specifikke hensyn til mindre anlæg.

Dansk Fjernvarme mener, at bekendtgørelsen vil medføre dobbeltkontrol med bæredygtigheden af biomasse fra den 1. juli 2021 og efterlyser entydighed om detaljeringsgraden på den månedlige indberetning.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet præciserer, at bekendtgørelsen ikke regulerer biomassens bæredygtighed. Dermed indføres der ikke heller nogen form for kontrol heraf. Der er således ikke tale om dobbeltkontrol.

4. Oprindelsesgarantier for gas

4.a Indførelse af oprindelsesgarantiordning for gas

Biogas Danmark fremfører, at bekendtgørelsen på en række områder bør tage hensyn til den frivillige ordning for bionaturcertifikater. Dette omfatter blandt andet, at anmodning om udstedelse per automatik videreføres, og at der bør tages hensyn til, at der potentielt kan opstå tidsforskydning mellem udstedelse af bionaturgascertifikater og oprindelsesgarantier. Endvidere mener Biogas Danmark, at implementeringsdatoen bør tilpasses og flugte med svar for anmodning om udstedelse, samt at overgangen fra den frivillige bionaturgascertifikatordning har implikationer for eksisterende aftaler for levering af bionaturgascertifikater.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet noterer sig Biogas Danmarks bemærkninger og ønsket om at tilrette reguleringen til den frivillige ordning for bionaturgascertifikater. Bekendtgørelsen har som formål etablere en oprindelsesgarantiordning for

elektricitet, gas, herunder brint, varme og køling baseret på VE-kilder. Bekendtgørelsen regulerer derimod ikke frivillige ordninger mellem brancheaktører. Bekendtgørelsen regulerer således heller ikke overgangen til en lovbestemt oprindelsesgarantiordning. Det skal i øvrigt understreges, at det er et krav, at VE II-direktivet skal være implementeret senest den 30. juni 2021, hvorfor lov nr. 883 af 12. maj 2021 og bekendtgørelsen skal træde kraft senest denne dato.

4. b Støtte til biogas

Landwärme hørings svar er disponeret således, at de beskriver den konkurrencefordrejende virkning af den eksisterende statsstøtteordning til biometan samt gør rede for, hvordan denne virkning (delvist) ville blive fjernet, hvis Danmark opfyldte deres forpligtelser efter art. 19, stk. 2, i VE II-direktivet. Afslutningsvis beskrives virkningen på det europæiske marked for biometan af den manglende overholdelse af art. 19, stk. 2, i VE II-direktivet, og at den nuværende konkurrencefordrejende virkning af den danske statsstøtteordning for biometan vil blive forstærket ved den foreslåede gennemførelse.

Landwärme fremfører, at den danske statsstøtteordning for biometan har ført til overkompensation af de danske producenter af biometan. Danmark kompenserer med sin støtteordning for forskellen i driftsomkostninger afholdt af producenter af biometan sammenlignet med naturgas. Ved fastsættelsen af støttebeløbet tager Danmark kun hensyn til indtægterne fra fysisk salg af biometan på gasmarkedet. Indtægterne fra fysisk salg af biometan fastsættes i forhold til produktionsomkostningerne for biometan. Forskellen mellem disse to parametre bestemmer størrelsen af den støtte, der ydes til danske producenter af biometan. Ved fastsættelsen af støttebeløbet tager Danmark ikke hensyn til andre indtægter, der opnås ved salg af fysisk biometan, herunder de indtægter, som producenter af biometan opnår ved salg af oprindelsesgarantier.

Sekundært fremfører Landwärme, at den danske statsstøtteordning for biometan skader producenter af biometan i andre EU-medlemsstater. På grund af den modtagne støtte i Danmark er danske producenter af biometan i stand til at tilbyde deres biometan til lavere priser end producenter af biometan fra andre EU-medlemsstater. Derfor har den statsstøttede danske biometan ifølge Landwärme oversvømmet det europæiske marked for biometan, og producenter af biometan fra andre EU-medlemsstater tvinges ud af markedet.

Slutteligt hævder Landwärme, at Danmark på mangelfuld vis implementerer VE II-direktivet, art. 19, stk. 2., idet bekendtgørelsen (eller andre gennemførelsesforanstaltninger) efter Landwärme's opfattelse ikke sikrer, at oprindelsesgarantiens markedsværdi for samme produktion tages i betragtning på passende vis i den relevante støtteordning, f.eks. hvor finansiel støtte ydes via en udbudsprocedure, når en producent modtager finansiel støtte fra en støtteordning.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet skal hertil bemærke, at støtteordningen til biometan, der injiceres i det danske gassystem, formelt blev godkendt af Kommissionen den 14. november 2013 i henhold til statsstøttere reglerne fra 2008. Statsstøttegodkendelsen omfatter støtte til biogas til produktion af elektricitet og opgraderet biogas, der injiceres i gassystemet. På baggrund heraf er det ministeriets vurdering, at støtteordningen er implementeret i overensstemmelse med national lovgivning, Kommissionens afgørelse og guidelines for statsstøttere reglerne (EAG 2008). Endvidere kan det oplyses, at Energistyrelsen løbende foretager overkompensationsvurderinger af støtteordningen, hvori det forudsættes, at en eventuel indkomst fra salg af bionaturgascertifikater medtages som indkomst i de lovregulerede årsregnskaber for biogasanlæggene, der er grundlaget for overkompensationsvurderingen. Som eksempel kan det nævnes, at overkompensationsvurderingen i 2018, baseret på støtten i 2017, førte til en reduktion i støtteniveauet for opgraderet biogas fra 1. januar 2019.

Det skal endvidere understreges, at den frivillige ordning for bionaturgascertifikater er etableret af brancheaktører. Dermed er der ikke tale om en reguleret ordning.

Ministeriet anerkender, at manglen på et harmoniseret marked for biometan på tværs af EU kan medføre uhensigtsmæssigheder, når biometan handles mellem medlemsstater, der har implementeret forskellige nationale støttesystemer. Ministeriet skal i denne sammenhæng præcisere, at Danmark ikke kan gøres ansvarlig for nuværende og fremtidige støtteordninger til fremme af biometan i de øvrige EU-medlemsstater. Det skal hertil nævnes, at der ved handel med danske bionaturgascertifikater indgår oplysninger om, at den pågældende biometan har modtaget støtte i Danmark og i øvrigt tæller med i de danske opgørelser af vedvarende energi.

Ministeriet skal hermed understrege og forsikre, at VE II-direktivets artikel 19, stk. 2, implementeres i henhold til VE II-direktivet, lov nr. 883 af 12. maj 2021 og bekendtgørelsen ved sin ikrafttræden. Lov nr. 883 af 12. maj 2021 og bekendtgørelsen sikrer ved sin ikrafttræden, at når en producent modtager finansiel støtte fra en støtteordning, tages oprindelsesgarantiens markedsværdi for samme produktion i betragtning på passende vis i den relevante støtteordning, f.eks. hvor finansiel støtte ydes via en udbudsprocedure.

Fremadrettet forventes statsstøtte til biometan at blive tildelt gennem udbud, hvorved markedsværdien af oprindelsesgarantiene tages i betragtning på passende vis. Derved efterlever Danmark sin forpligtelse med hensyn til implementering af VE II-direktivets artikel 19, stk. 2.

5. Egenproduktion

Wind Denmark støtter overordnet set det fremlagte udkast til bekendtgørelse. Dog er Wind Denmark af den opfattelse, at der ikke er hjemmel til at ophæve § 2 stk. 2, i

bkg. nr. 1323 af 30. november 2010, der omhandler udstedelse af oprindelsesgarantier til anvendelse til en elproducents egetforbrug af elektricitet.

Wind Denmark anfører til støtte herfor, at egenproduktion af VE-elektricitet kan være et delkomponent i en samlet produktion, og at dette særligt gør sig gældende for produktion af brint, og at den egenforbrugte VE-elektricitet således vil blive stillet til rådighed for markedet som en anden energibærer.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet har noteret sig Wind Denmarks bekymring om produktion til egetforbrug, og at det ikke er omfattet af det system for oprindelsesgarantier, som der lægges op til med udkastet til bekendtgørelsen. Det er ministeriets vurdering, at VE II-direktivet udelukker, at egetforbrug kan omfattes af oprindelsesgarantisystemerne. Kommissionen har i et fortolkningsbidrag til direktivet præciseret, at det er et krav, at den producerede energi, som der udstedes en oprindelsesgaranti for, skal stilles til rådighed for markedet. Det er derfor kun den overskydende energi fra eksempelvis et solcelleanlæg fra en husstand, som udbydes til markedet, der kan modtage en oprindelsesgaranti.

6. Øvrigt

Wind Denmark anfører, at det er uklart i udkastets § 14 vedrørende tilsyn, om tilsynet kun vedrører selve oprindelsesgarantien eller også selve systemet med oprindelsesgarantier.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet bemærker hertil, at det følger af udkastets § 14, stk. 1, 2. pkt., at "Myndigheden fører herunder tilsyn med, (...) at oprindelsesgarantisystemet er transparent og indrettet på en sådan måde, at risikoen for svindel er minimal." På baggrund heraf kan der efter ministeriets vurdering ikke være tvivl om, at det er oprindelsesgarantisystemet i sin helhed, der føres tilsyn med.

Biogas Danmark anmoder om en begrundelse for den betydelige forskel, der er i specifikationerne af de oplysninger, der skal indsendes til henholdsvis Energinet og Energistyrelsen i forbindelse med ansøgning om oprindelsesgarantier. Biogas Danmark anfører endvidere, at det bør præciseres i relation til udkastets § 4, om der skal anvendes et bestemt ansøgningsskema til ansøgning om oprindelsesgarantier for fjernvarme og fjernkøling.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet bemærker, at den endelige ansøgningsprocedure, herunder hvilket ansøgningsskema, der skal anvendes, og hvilke oplysninger, der skal indgives i forbindelse med en ansøgning til Energinet, vil blive fastsat af henholdsvis Energistyrelsen og Energinet i vejledninger mv., som vil blive offentliggjort på myndighedernes hjemmesider. De pågældende vejledninger er fortsat under udarbejdelse. Det forventes, at der i vid udstrækning vil være sammenfald mellem de oplysninger, som anmodninger til henholdsvis Energistyrelsen og Energinet skal indeholde.

Danske Advokater opfordrer til, at det præciseres, hvad baggrunden er for, at det fremgår af udkastets § 8, at 55% af elektriciteten fra en affaldsforbrændingsanlæg anses for at være VE-elektricitet, når det følger af den nugældende bekendtgørelse om oprindelsesgarantier for VE-elektricitet, at 60% af den elektricitet, der produceres på affaldsforbrændingsanlæg, anses for at være VE-elektricitet.

DAF beder om dokumentation for regnemethoden bag opgørelsen på 55%.

Dansk Fjernvarme anfører i relation til ovennævnte, at bekendtgørelsen ikke bør indeholde absolutte værdier, men at det i stedet bør tages udgangspunkt i de faktiske årlige opgørelser.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet bemærker hertil, at andelen af elektricitet produceret på affaldsforbrændingsanlæg, der anses for at stamme fra VE-kilder, er fastsat til 55%, da det fremgår af Energistyrelsens Klimastatus- og Fremskrivning 2021, at det forventes, at 55% af den energi, der vil blive produceret ved hjælp af affaldsforbrænding i 2021, vil stamme fra biogent affald.

Ministeriet er endvidere opmærksom på, at det fremgår samme sted, at mængden af energi produceret på biogent affald forventes at stige frem mod år 2030. Ministeriet forudsiger på baggrund heraf at opdatere bekendtgørelsen, så den bliver ved med at være i overensstemmelse med Energistyrelsens Klimastatus- og Fremskrivning.

Danske Advokater anfører, at der med fordel kan henvises til § 12, stk. 3 i udkastets § 12, stk. 2, og at det med fordel kan præciseres, hvad der menes med energileverandør i § 12, stk. 4. Derudover påpeger Danske Advokater, at terminologien i § 12 ikke er konsekvent, idet der i stk. 1 tales om "brug", mens der i stk. 2 og 3 anvendes terminologien "anvendt".

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet har foretaget en sproglig præcisering af udkastets § 12.

Danske Advokater anfører, at der flere steder i udkastet henvises til lov om naturgasforsyning, samt at lov om naturgasforsyning ved lovforslag L 171 ændres og herefter kommer til at hedde lov om gasforsyning. Danske Advokater anfører endvidere, at ændringen af lov om naturgasforsyning træder i kraft samme dag som nærværende bekendtgørelse. På baggrund heraf finder Danske Advokater det mest hensigtsmæssigt, hvis der i stedet henvises til den nye gasforsyningslov.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet bemærker indledningsvist, at pågældende lovforslag nu er vedtaget som lov nr. 923 af 18. maj 2021. Ministeriet bemærker endvidere, at det følger af lovens § 1, nr. 1, at loven ændrer navn til "Lov om gasforsyning", og at det følger af § 10, stk. 2, at bl.a. § 1, nr. 1, træder i kraft den 1. juli

2021. Ministeriet bemærker endelig, at det følger af udkastets § 21, stk. 1, at nærværende bekendtgørelse træder i kraft den 30. juni 2021. Da ændringen af lov om naturgasforsyningsloven således træder i kraft dagen efter nærværende bekendtgørelse, er det efter ministeriets vurdering mest korrekt, at der henvises til den lov, der er gældende på tidspunktet for bekendtgørelsens ikrafttræden. Ministeriet henviser til, at det er varslet i høringsbrevet, at bekendtgørelsen vil blive ændret, så den kommer i overensstemmelse med den fra 1. juli 2021 gældende lov om gasforsyning.